کیهان

دوشنبه ۲ آذر ۱۴۰۵□ ۱۳ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸ □ ۲۳ نوامبر ۲۰۲۶□ شماره ۲۴۲۹۴ | صفحه ۸ | اذان ظهر: ۱۱/۵۱، اذان مغرب: ۱۷/۱۳، نیمه‌شب شرعی: ۲۳/۰۷، اذان صبح(فردا): ۵/۲۱، طلوع آفتاب(فردا):۶/۴۹

تو دهنی مفتی لبنان به ژوزف عون
«لبنان حاکمیتش را مدیون ایران است»

شیخ احمد قبلان، مفتی جعفری ممتاز لبنان در واکنش به مواضع اخیر ژوزف عون، رئیس‌جمهور این کشور تأکید کرد که لبنان حاکمیتش را مدیون ایران و فداکاری‌های مقاومت است.

در پی لفاظی‌ها و ناسپاسی‌های اخیر ژوزف عون، رئیس‌جمهور لبنان علیه ایران و حزب‌الله در راستای تداوم انفعال و تسلیم دولت لبنان مقابل دیکته‌های آمریکایی- صهیونیستی، شیخ احمد قبلان، مفتی جعفری ممتاز لبنان دیروز با صدور بیانیه‌ای در واکنش به این سخنان اعلام کرد که حمایت ایران از مقاومت، ستون فقرات شکست رژیم اشغالگر صهیونیستی در لبنان بوده است و ایران هرگز هیچ مداخله‌ای در حاکمیت لبنان نداشته است. وی تأکید کرد که مقاومت لبنان با کمک تهران، دشمن صهیونیستی را شکست داد و کشور ما را آزاد کرد تا بیروت بار دیگر تحت حاکمیت مردم لبنان قرار بگیرد. شیخ احمد قبلان در ادامه با انتقاد شدید از ناسپاسی دولت لبنان و رئیس‌جمهور این کشور اظهار داشت: در برابر این فداکاری‌ها کمترین کاری که شما می‌توانید بکنید، قدردانی و تشکر است.

ترکیه: از امنیت عربستان حمایت می کنیم
اما نه با اعزام نیرو!

هاکان فیدان وزیر خارجه ترکیه اعلام کرد این کشور از امنیت عربستان حمایت می‌کند اما نه با اعزام نیرو و تصمیم برای اعزام نیرو باید از سوی پارلمان ترکیه مجوز لازم را داشته باشد.

وزیر خارجه ترکیه، در گفت‌وگو با شبکه تلویزیونی «تی‌جی‌آرتی خبر» اعلام کرد سیاست فعلی آنکارا بر پشتیبانی دفاعی از عربستان سعودی متمرکز است و تاکنون هیچ تصمیمی برای استقرار نیروهای نظامی ترکیه در خاک یمن اتخاذ نشده است.وی تأکید کرد ترکیه حمایت‌های لازم برای دفاع از عربستان را ارائه می‌کند و همکاری‌های دفاعی و فنی میان دو کشور در حال انجام است. فیدان پیش‌تر نیز از کمک‌های ترکیه در حوزه پدافند هوایی و جنگ الکترونیک سخن گفته بود.

به گزارش فارس وزیر خارجه ترکیه با اشاره به توافق دفاعی مکه میان ترکیه، عربستان و پاکستان گفت: این پیمان علیه هیچ کشور مشخصی شکل نگرفته است. به گفته وی، هرگونه ورود به یک عملیات نظامی گسترده مستلزم دریافت مجوز پارلمان ترکیه است.

نگاه

یک غیبت معنادار

امین‌الاسلام تهرانی

دولت ژاپن در آستانه نخستین کنفرانس بازنگری پیمان منع سلاح‌های هسته‌ای (TPNW) که از ۳۰ نوامبر تا ۴ دسامبر ۲۰۲۶ (۹ تا ۱۳ آذر ۱۴۰۵) در مقر سازمان ملل در نیویورک برگزار می‌شود، تصمیم گرفته است حتی به‌عنوان ناظر هم حضور نداشته باشد. این تصمیم که بر اساس گزارش‌های روزنامه آساهی شیمبون در حال نهایی‌شدن است، چهارمین غیبت پیاپی توکیو از نشست‌های مرتبط با این پیمان محسوب می‌شود، پیمانی که ژاپن هرگز آن را امضا نکرده و همواره با استناد به وابستگی امنیتی خود به «چتر هسته‌ای» آمریکا از آن فاصله گرفته است. در حالی که شهرداران هیروشیما و ناگازاکی و بازماندگان بمباران اتمی بارها خواستار حضور ناظر ژاپن شده‌اند، مقامات وزارت خارجه این کشور با اشاره به افزایش اتکای بسیاری از کشورهای اروپایی به بازدارندگی هسته‌ای، این غیبت را توجیه می‌کنند.

این موضع‌گیری تازه، تنها یک تصمیم دیپلماتیک ساده نیست. ژاپن که خود قربانی تنها استفاده جنگی از سلاح هسته‌ای در تاریخ بشر است، بارها در سه نشست پیشین کشورهای عضو پیمان نیز شرکت نکرده بود. نخست‌وزیر سانائه تاکایچی پیش‌تر تأکید کرده بود که باید با دقت بررسی شود چه چیزی واقعاً امنیت ملی و پیشرفت واقعی در خلع سلاح هسته‌ای را تضمین می‌کند. این احتیاط، در شرایطی که پیمان کاهش تسلیحات استراتژیک آمریکا و روسیه منقضی شده و فرانسه از تقویت زرادخانه هسته‌ای خود سخن می‌گوید، بیش از پیش معنای ژئوپلیتیک پیدا می‌کند و به یکی از قرائن مهم در تحلیل مسیر امنیتی و نظامی توکیو بدل شده است.

در چند سال اخیر، ژاپن به‌وضوح از الگوی «ارتش منحصراً دفاعی» فاصله گرفته و به سوی تقویت توان نظامی متعارف و حتی بحث‌های هسته‌ای حرکت کرده است. بودجه دفاعی این کشور از حدود یک درصد تولید ناخالص داخلی به نزدیک دو درصد رسیده و دولت تاکایچی حتی این هدف را دو سال زودتر محقق کرده است. برنامه‌های پنج‌ساله دفاعی با افزایش چشمگیر اعتبارات همراه بوده و خرید سامانه‌های ضربتی دوربرد، موشک‌های تاماهاوک آمریکایی و توسعه توان ضربه متقابل در دستور کار قرار گرفته است. این تغییرات، ژاپن را به یکی از بزرگ‌ترین هزینه‌کنندگان نظامی جهان تبدیل کرده است.

افزون بر بودجه، ساختار نیروهای دفاع شخصی نیز دگرگون شده است. ایجاد فرماندهی مشترک عملیات و تأسیس اداره اطلاعات ملی (نخستین نهاد متمرکز اطلاعاتی پس از ۱۹۴۵) نشان‌دهنده حرکت به سوی آمادگی عملیاتی بالاتر است. محدودیت‌های دیرینه بر صادرات تسلیحات مرگبار نیز کاهش یافته و ژاپن حتی قراردادهایی برای فروش کشتی‌های جنگی به استرالیا امضا کرده است. این تحولات، همراه با بحث‌های جدی درباره بازنگری در اصل نهم قانون اساسی (اصل صلح‌طلبی)، تصویری از ژاپنی را ترسیم می‌کند که دیگر نمی‌خواهد صرفاً زیر چتر آمریکا بنشیند.

قرائن مربوط به حرکت به سمت سلاح هسته‌ای نیز کم نیستند. اصول سه‌گانه غیراتمی ژاپن (عدم تولید، عدم مالکیت و عدم ورود سلاح هسته‌ای به خاک کشور) که دهه‌ها خط قرمز سیاسی محسوب می‌شد، اکنون موضوع بحث علنی شده است. برخی مقامات و قانون‌گذاران حزب حاکم لیبرال دموکرات از امکان بازنگری در اصل «عدم ورود» سخن گفته‌اند و حتی بحث درباره زیردریایی‌های هسته‌ای یا اشتراک هسته‌ای با آمریکا مطرح شده است. هرچند تاکایچی بارها بر پایبندی به این اصول تأکید کرده، اما ابهام در موضع او و درخواست‌های برخی مقامات برای «بحث بدون تابو» باعث شده کارشناسان احتمال تغییر تدریجی را جدی بگیرند.

بی‌اعتمادی فزاینده به اراده و توانایی آمریکا برای دفاع از ژاپن در بحران‌های احتمالی، این روند را تشدید کرده است. تجربه‌های اخیر در شرق آسیا، تغییرات سیاسی در واشنگتن و تردید درباره «بازدارندگی گسترده» باعث شده بسیاری در توکیو به این نتیجه برسند که تکیه مطلق بر چتر هسته‌ای آمریکا دیگر کافی نیست. در چنین فضائی، تقویت توان نظامی مستقل و حتی بررسی گزینه‌های هسته‌ای به‌عنوان بیمه استراتژیک مطرح می‌شود، گزینه‌ای که اگرچه هنوز رسمی نشده، اما دیگر در حاشیه گفت‌وگوهای امنیتی قرار ندارد.

با این حال، تاریخ امپریالیستی ژاپن همچنان سایه سنگینی بر این تحولات می‌افکند. تجاوزات نظامی ژاپن در دهه‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۴۰، از اشغال چین و کشتار نانکینگ گرفته تا جنگ در اقیانوس آرام، هنوز در حافظه جمعی کشورهای همسایه زنده است. هرچند ژاپن پس از جنگ جهانی دوم مسیر صلح‌طلبی را در پیش گرفت و قانون اساسی ۱۹۴۷ را مبنای سیاست خارجی خود قرار داد، اما ناظران منطقه‌ای، به‌ویژه چین و کره، نظامی‌گری دوباره توکیو را با سوءظن می‌نگرند و آن را بازگشت احتمالی به گذشته تاریک می‌دانند.

این سایه تاریخی تنها به خاطره کشتارها و اشغال‌ها محدود نمی‌شود؛ بلکه ریشه در یک الگوی عمیق‌تر دارد که از دوران میجی آغاز شد: تبدیل ژاپن از یک جامعه منزوی به قدرتی که با ایدئولوژی «حوزه همزیستی بزرگ شرق آسیا» خود را محق گسترش می‌دانست. در آن دوران، نظامی‌گری نه ابزار دفاع، بلکه موتور هویت ملی و توجیه‌گر سلطه بر همسایگان معرفی شد. امروز نیز وقتی توکیو بودجه دفاعی را افزایش می‌دهد، توان ضربتی دوربرد می‌سازد و حتی تابوهای هسته‌ای را به بحث علنی می‌کشاند، بسیاری از ناظران آسیایی این تحولات را نه صرفاً پاسخ به تهدیدهای چین یا کره‌شمالی، بلکه بازتابی از همان منطق قدیمی می‌بینند که امنیت را با برتری نظامی و استقلال کامل از محدودیت‌های اخلاقی تعریف می‌کرد. این نگاه باعث می‌شود هر گام به سوی نظامی‌گری بیشتر، حتی اگر با زبان «دفاع از خود» بیان شود، در منطقه به‌عنوان نشانه‌ای از بازگشت احتمالی به گذشته‌ای تفسیر شود که هنوز زخم‌هایش التیام نیافته است.

این سوءظن‌ها بی‌دلیل نیست. ترکیب افزایش بودجه دفاعی، توسعه توان ضربتی، بازنگری احتمالی در اصول غیراتمی و غیبت از مهم‌ترین مجمع بین‌المللی منع سلاح‌های هسته‌ای، تصویری از ژاپنی را می‌سازد که در حال بازتعریف نقش امنیتی خود است. در حالی که جهان در آستانه کنفرانس بازنگری پیمان منع سلاح‌های هسته‌ای قرار دارد، تصمیم توکیو برای غیبت، نه‌تنها پیام دیپلماتیک روشنی ارسال می‌کند، بلکه پرسش‌های عمیقی درباره آینده خلع سلاح هسته‌ای و ثبات شرق آسیا برمی‌انگیزد.

البته در درون خود ژاپن نیز این سوءظن وجود دارد؛ برای مثال، همین هفته گروه‌های مدنی ژاپن با ارائه طوماری اعتراضی حاوی ۴۷ هزار امضا به وزارت دفاع این کشور، مخالفت خود را با برنامه توکیو برای دستیابی به زیردریایی‌های با پیشران هسته‌ای اعلام کردند. بر اساس اعلام این نهادها، در این طومار آمده است که ژاپن به‌عنوان تنها کشوری که هدف بمباران اتمی قرار گرفته، همواره مدعی مسئولیت تاریخی خود برای پیشبرد خلع سلاح هسته‌ای بوده است. بنابراین، دستیابی به زیردریایی‌های با پیشران هسته‌ای به معنای پشت کردن به این تعهد خواهد بود. گرچه این طومار لحنی اخلاقی دارد، اما به نظر می‌رسد که بر پایه همین سوءظن‌ها باشد.

در نهایت، ژاپن امروز در دوراهی حساسی ایستاده است: از یک‌سو قربانی بمباران اتمی که باید پرچمدار خلع سلاح باشد، و از سوی دیگر قدرتی که تحت فشار تهدیدهای منطقه‌ای و تردید نسبت به متحدان سنتی، به سوی تقویت نظامی و حتی گزینه‌های هسته‌ای متمایل می‌شود. غیبت در کنفرانس نیویورک تنها یک تصمیم اداری نیست؛ بلکه نشانه‌ای از تحولی عمیق‌تر است که اگر ادامه یابد، می‌تواند معادلات امنیتی شرق آسیا را برای دهه‌های آینده دگرگون کند. ناظران باید این تحولات را نه با شعار، بلکه با دقت و مستندات پیگیری کنند.

گزارش خواندنی المانیتور

ترامپ می‌خواست توان موشکی ایران را بگیرد
برد موشک‌ها افزایش یافت

پایگاه خبری آمریکایی المانیتور در گزارشی اعلام کرد ترامپ می‌خواست توان موشکی ایران را نابود کند اما نه‌تنها این اتفاق نیفتاد بلکه ایران توان موشکی خود را حفظ و برد موشک‌های خود را افزایش داد.

جنگ حماقت‌بار ترامپ علیه ایران؛ به اعتراف اکثر قریب به اتفاق رسانه‌ها، کارشناسان، اندیشکده‌ها و حتی مقامات آمریکایی نه‌تنها به شکست و فروپاشی جمهوری اسلامی ایران منجر نشد بلکه ایران را قوی‌تر کرد و ایرانِ پس از جنگ در قامت ابرقدرت چهارم جهان ظهور کرده است. همین دیروز رسانه‌ها از قول «حکیم جفریز»، رهبر دموکرات‌های مجلس نمایندگان نوشتند: «ایران اکنون در موقعیتی قوی‌تر از پیش از آغاز این جنگ پرهزینه قرار دارد». به گفته کارشناسان عدم تحقق اهداف نظامی دشمن آمریکایی- صهیونی از سرنگونی نظام تا نابودی توان نظامی ایران و در نقطه مقابل نابودی زیرساخت‌های نظامی آمریکا در منطقه غرب آسیا، افزایش قیمت بنزین و گازوئیل و به‌دنبال آن افزایش هزینه‌های زندگی در این کشور و بسیاری از کشورهای جهان، نابودی هژمونی آمریکا و... تحلیلگران و کارشناسان را به این نتیجه رسانده است که آمریکا با تمام قدرت امپراتوری خود مقابل ایران شکست خورده است.

آمریکا طی ۹ ماه گذشته تمام توان خود را به کار گرفت تا شاید بتواند توان هسته‌ای و قدرت موشکی و پهپادی ایران را نابود کند اما خود رسانه‌های غربی طی روزها و هفته‌های گذشته به صراحت اذعان کرده‌اند که توان موشکی و پهپادی ایران نه‌تنها حفظ شده بلکه موشک‌ها و پهپادهای ایران حتی قوی‌تر و دقیق‌تر از گذشته به اهداف خود اصابت می‌کنند. تغییر دکترین نظامی ایران و کنار رفتن محدودیت‌های برد موشک‌ها از سوی فرماندهی معظم کل قوا نیز خواب از دشمن آمریکایی ربوده است. پس از دستور رهبر معظم انقلاب در دیدار با فرماندهان ارشد نظامی مبنی بر برداشتن محدودیت‌های موشکی بود که رفته‌رفته خبر پنهان‌شدن مقامات ارشد آمریکایی در پایگاه‌های نظامی و تخلیه‌شدن برخی پایگاه‌های نظامی اروپا از هواپیماهای آمریکایی، منتشر شد.

عدو شود سبب خیر اگر خدا خواهد

پایگاه خبری المانیتور نیز در گزارشی خواندنی نوشته است جنگ نه‌تنها برنامه موشکی ایران را نابود نکرد بلکه به افزایش برد موشک‌های ایران نیز منجر شد. این رسانه آمریکایی می‌نویسد: جنگ اخیر، به‌جای مهار برنامه موشکی ایران، به عاملی برای بازنگری در راهبرد بازدارندگی تهران تبدیل شده است؛ تغییری که با کنار گذاشتن محدودیت خودخواسته ۲ هزار کیلومتری و طرح بردهای ۴۵۰۰ تا ۵۰۰۰ کیلومتری، نشانه‌هایی از گسترش افق موشکی ایران را آشکار می‌کند. به گزارش فارس، المانیتور

به تغییر موضع علنی ایران درباره محدودیت برد موشک‌های بالستیک اشاره می‌کند؛ موضوعی که پس از اعلام سپاه پاسداران درباره کنار گذاشتن سقف خودخواسته ۲ هزار کیلومتری، بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفته است. این محدودیت پیش‌تر از سوی مقام‌های ایرانی به‌عنوان یک انتخاب راهبردی مطرح می‌شد، نه محدودیتی فنی. المانیتور به تصویری منتشرشده در پایگاه اطلاع‌رسانی رهبر انقلاب اشاره کرده که در آن، عقربه‌ای به شکل موشک به محدوده برد ۴۵۰۰ تا ۵۰۰۰ کیلومتر اشاره دارد. این تصویر در کنار تأکید بر پاسخ «فوری، مؤثر و بدون محدودیت جغرافیایی» به هرگونه تهدید، از نگاه این رسانه نشانه‌ای از تغییر رویکرد اعلامی تهران است. بر اساس این گزارش بردهای مطرح‌شده می‌توانند دامنه جغرافیایی بازدارندگی ایران را فراتر از خاورمیانه گسترش دهند و محاسبات امنیتی بازیگران اروپایی را نیز تحت تأثیر قرار دهند. در ادامه گزارش به اظهارات سردار احمد وحیدی، فرمانده کل سپاه، اشاره شده که گفته است نیروی هوافضای سپاه به دستاوردهای جدیدی دست یافته و توان آن نسبت به جنگ نخست به‌مراتب افزایش یافته است. المانیتور معتقد است جنگ، آسیب‌پذیری زیرساخت‌های نظامی ایران را آشکار کرد، اما هم‌زمان این باور را در ساختار تصمیم‌گیری کشور تقویت کرد که بازدارندگی آینده باید بر قدرت تخریب بیشتر، تنوع تسلیحاتی و دامنه جغرافیایی گسترده‌تر استوار باشد. بر این اساس، آنچه با هدف مهار توان موشکی ایران دنبال می‌شد، از نگاه این رسانه می‌تواند نتیجه‌ای معکوس داشته باشد و به بازنگری در راهبرد موشکی و گسترش افق بازدارندگی تهران منجر شود.

ناوگانی که از نفس افتاد

گاردین هم در گزارشی به فرسودگی نیروی دریایی آمریکا در جنگ با ایران اشاره کرده و نوشته است ایران ناوگان دریایی آمریکا را از نفس انداخت. گاردین در گزارش خود با اشاره به افزایش هزینه‌های ساخت ناوگان دریایی آمریکا و فشار عملیاتی ناشی از جنگ علیه ایران، نوشته است: نیروی دریایی این کشور با کمبود ظرفیت عملیاتی، مأموریت‌های طولانی و عقب‌ماندگی در رقابت کشتی‌سازی با چین روبه‌رو شده است. بر اساس گزارشی که دفتر بودجه کنگره آمریکا منتشر کرده، تصمیم نیروی دریایی برای ساخت ۱۵ ناو جنگی بزرگ و سنگین با عنوان «کلاس ترامپ» هزینه برنامه توسعه ناوگان این کشور را میلیاردها دلار افزایش داده است.

به نوشته گاردین «هانگ کائو»، سرپرست وزارت نیروی دریایی آمریکا هم چهارشنبه گذشته در جلسه بررسی صلاحیت خود در سنا اذعان کرد که جنگ علیه ایران ظرفیت عملیاتی نیروی دریایی را تحت فشار قرار داده است. او گفت: «این جنگ، همان‌طور که می‌دانم، فشار زیادی بر نیروی دریایی ما وارد کرده است.» این اظهارات در حالی مطرح شد که سناتورهای دموکرات از عملکرد او انتقاد کردند. ریچارد بلومنتال، سناتور دموکرات، گفت: «جهان در نتیجه جنگ علیه ایران ناامن‌تر شده است. شاهد افزایش هزینه‌ها، از دست رفتن جان انسان‌ها و تلفات بوده‌ایم و روابط ما با متحدان‌مان نیز در نتیجه این جنگ رو به وخامت گذاشته است.» الیسا اسلاتکین، سناتور ایالت میشیگان، نیز در این جلسه هزینه جنگ علیه ایران را ۲۶۰ میلیارد دلار برآورد کرد و گفت: «با وجود این، دیگر آزادی کشتیرانی‌ای را که یک سال پیش داشتیم، در اختیار نداریم.»

گاردین با اشاره به ناکامی نیروی دریایی آمریکا در بازگرداندن تردد دریایی به سطح پیش از جنگ نوشت، با وجود صرف منابع گسترده برای باز نگه‌داشتن تنگه هرمز، حجم عبور کشتی‌ها از این آبراه همچنان بسیار کمتر از قبل از آغاز جنگ است. براساس تازه‌ترین گزارش هفتگی مرکز عملیات تجارت دریایی بریتانیا، تردد کشتی‌ها در تنگه هرمز حدود ۶۵ درصد کمتر از سطح پیش از حملات آمریکا و اسرائیل به ایران در ۲۸ فوریه(۹ اسفند) است. بر اساس این گزارش هزینه بیمه عبور یک کشتی تجاری از تنگه هرمز که یک سال پیش ۵۴ هزار دلار بود، اکنون به ۶۴ میلیون دلار رسیده است. هزینه‌های اضافی عبور از این آبراه در نهایت به مصرف‌کنندگان در سراسر جهان منتقل می‌شود و خود را در افزایش قیمت سوخت، کودهای شیمیایی و مواد غذایی نشان می‌دهد.

بر اساس این گزارش، از آغاز جنگ علیه ایران، مدت مأموریت ناوهای آمریکایی به ۱۰ تا ۱۱ ماه افزایش یافته است؛ در حالی که مدت معمول مأموریت آنها هفت ماه است. به ملوانان نیز گفته شده که مأموریت‌های طولانی‌تر ممکن است برای چند سال به رویه‌ای معمول تبدیل شود. چندین ناو آمریکایی از زمان آغاز جنگ بیش از ۳۰۰ روز در مأموریت بوده‌اند. ناو هواپیمابر «آبراهام لینکلن» نیز ۲۶۵ روز را بدون ورود به بندر در دریا سپری کرده که طولانی‌ترین مدت ثبت‌شده برای یک ناو نیروی دریایی آمریکا بدون توقف در بندر است.

فایننشال‌تایمز نیز طی روزهای اخیر نوشته بود: فرماندهی مرکزی آمریکا درباره پیامدهای ادامه استقرار گسترده نظامی نیروها در غرب آسیا پس از دسامبر(اول دی) به دولت هشدار داده است. فایننشال‌تایمز به نقل از سه فرد مطلع از گفت‌وگوها، از جمله مقام‌های آمریکایی، گزارش داد سنتکام به دولت این کشور اطلاع داده است که ادامه استقرار گسترده نیروهای نظامی در خاورمیانه پس از پایان دسامبر(اول دی) می‌تواند آمادگی رزمی ارتش آمریکا را تضعیف کند. یکی از منابع در توصیف هشدار سنتکام گفته است: «زمان در حال از دست رفتن است و منابع مالی و آمادگی رزمی در حال مصرف‌شدن هستند.» به گفته این منبع، تمرکز طولانی‌مدت نیروهای آمریکایی بر پرونده ایران می‌تواند توان واشنگتن برای واکنش به تهدیدهای دیگر در نقاط مختلف جهان را نیز کاهش دهد.

ششمین هفته اعتراض‌ها در فرانسه
معترضان: ما فقط زنده‌ایم

سرویس خارجی-

مردم فرانسه بار دیگر و در ششمین هفته اعتراضات خود بار دیگر در اعتراض به وضعیت معیشتی خود به خیابان‌ها آمدند؛ تظاهراتی که البته با سرکوب شدید پلیس مواجه شد. معترضان دست‌نوشته‌هایی با خود حمل می‌کردند که روی آنها نوشته بود ما فقط زنده‌ایم.

اعتراض‌ها به وضع معیشتی در کشورهای اروپایی همچنان ادامه دارد. اعتراضاتی که به گفته کارشناسان پیش از این هم بود اما جنگ حماقت‌بار آمریکا علیه ایران و بسته شدن تنگه هرمز آن را تشدید کرده است. به نوشته رویترز، جمعه گذشته نیز اروپا شاهد موج گسترده‌ای از اعتراضات دانشجویی و کارگری با الهام از اعتراضات دانشجویی فرانسه بود. درخواست معترضان از بهبود اوضاع آموزشی و وضعیت معیشتی تا موضوعات مربوط به تغییرات آب و هوائی و لغو خدمت اجباری را شامل می‌شد. بر اساس این گزارش، صدها هزار تن در ۲۵ کشور اروپایی از جمله ایتالیا، سوئیس، پرتغال، آلمان، انگلیس، اسپانیا، اتریش و کرواسی، رومانی و فرانسه در اعتراض به افزایش هزینه‌های زندگی، کاهش بودجه خدمات عمومی، سیاست‌های اقتصادی دولت‌ها و افزایش هزینه‌های نظامی به خیابان‌ها آمدند.

نمی‌خواهیم فقط زنده بمانیم!

اعتراضات در فرانسه روز شنبه نیز ادامه یافت و بر اساس گزارش‌ها ده‌ها هزار نفر از مردم فرانسه برای ششمین هفته متوالی در اعتراض به گرانی، نابرابری و ضعف خدمات عمومی به خیابان‌ها آمدند و با سردادن شعارهایی از وخامت شرایط معیشتی و بی‌توجهی دولت به مطالبات‌شان انتقاد کردند. بر اساس گزارش‌ها این جنبش اعتراضی که از اواسط سپتامبر(شهریور) و با اعتراض دانش‌آموزان دبیرستانی به شرایط نامناسب آموزشی آغاز شد، به تدریج به کارزاری سراسری علیه افزایش سرسام‌آور قیمت‌ها، ناکارآمدی خدمات عمومی

و خشونت پلیس تبدیل شد و دامنه آن به دیگر کشورهای اروپایی نیز گسترش یافت.

به گزارش فارس به نقل از رسانه‌های فرانسوی، بر اساس اعلام برگزارکنندگان، روز شنبه حدود ۱۵۰ هزار نفر در سراسر فرانسه در این اعتراضات شرکت کردند؛ این رقم در هفته گذشته ۲۰۰ هزار نفر و در نخستین تجمع بزرگ این جنبش در ۱۷ اکتبر(۲۵ مهر) به ۸۰۰ هزار نفر رسیده بود. با این حال، وزارت کشور فرانسه شمار معترضان را ۸۲ هزار و ۵۰۰ نفر اعلام کرد. در پاریس، هزاران نفر در میدان جمهوری تجمع کردند و سپس در فضائی همراه با موسیقی، کامیون‌های فروش غذا و پلاکاردهای اعتراضی به سمت شرق شهر راهپیمایی کردند. در این تجمع، پرچم اتحادیه‌های کارگری، احزاب چپ‌گرا، تشکل‌های دانشجویی و جنبش جلیقه‌زردها در کنار یکدیگر دیده می‌شد؛ جنبشی که هم‌زمان با هشتمین سالگرد آغاز اعتراضات خود، بار دیگر در تجمعات فرانسه حضور یافته است.برخی معترضان نیز با برپایی سنگ‌قبرهای نمادین، از مرگ خدمات عمومی فرانسه از جمله تأمین اجتماعی و نظام آموزشی سخن گفتند. در یکی از پلاکاردهای معترضان در پاریس نوشته شده بود: «می‌خواهم زندگی کنم، نه اینکه فقط زنده بمانم.» پلاکارد دیگری نیز با عبارت «نه به مجوز کشتن» به قانون مصوب روز جمعه پارلمان فرانسه اشاره داشت که حمایت‌های قانونی از مأموران اجرای قانون هنگام استفاده از سلاح را افزایش می‌دهد؛ قانونی که با انتقاد شدید جریان‌های چپ‌گرای فرانسه روبه‌رو شده است.

تجمعات روز شنبه علاوه‌بر پاریس، در شهرهای مختلفی از جمله لیل در شمال، مارسی در جنوب و لیون در جنوب‌شرق فرانسه برگزار شد.این تجمعات نیز مثل هفته‌های قبل با درگیری متقابل بین پلیس و معترضان همراه بود. برخی از معترضان خودروها و سطل‌های زباله را به آتش کشیدند و پلیس برای متفرق کردن جمعیت از گاز اشک‌آور استفاده کرد. روزنامه «لو پروگرس» گزارش داد که مقامات لیون تظاهرات در مرکز شهر را ممنوع کرده‌اند، اما گروهی از معترضان تلاش کردند در خیابان گاریبالدی و کورس گامبتا راهپیمایی کنند. واحدهای سیار پلیس به سرعت تجمعات را پراکنده کردند و چندین‌بار گاز اشک‌آور به سمت معترضان شلیک کردند. همچنین تدابیر امنیتی در اطراف میدان بلکور که یک بازار کریسمس در آن افتتاح شده است، تشدید شد. وزارت کشور فرانسه اعلام کرد تا ساعت ۱۸ روز شنبه، ۱۴۴ نفر بازداشت شده‌اند. اتحادیه‌های کارگری و فعالان اجتماعی از برگزاری تجمعات اعتراضی بیشتر در هفته‌های آینده خبر داده‌اند. گزارش‌ها نشان می‌دهد که از میانه شهریور تاکنون دست‌کم ۱۵ هزار معترض در سرتاسر فرانسه بازداشت شده‌اند.

اعتصاب جدید در آلمان

در آلمان نیز در ادامه اعتراضات داخلی این کشور علیه اوضاع اقتصادی، اتحادیه کارگری این کشور از برنامه‌ریزی برای اعتصاب ۲۴ساعته خبر داد. به گزارش مهر به نقل از المیادین، اتحادیه «آی‌جی‌متال» آلمان اعلام کرد که قصد دارد یک اعتصاب دیگر به مدت ۲۴ ساعت طی دوشنبه(امروز) به راه بیندازد و از ۲۳ هزار کارگر در ۱۹ شرکت واقع در شمال این کشور دعوت می‌کند برای افزایش دستمزدها به این فراخوان بپیوندند. بر اساس این گزارش، دنیل فردریش یکی از مسئولان برجسته اتحادیه مذکور تصریح کرد که تلاش‌ها در این زمینه افزایش پیدا کرده و اعضای این اتحادیه به دنبال مبارزه برای تحقق خواسته‌هایشان و دستیابی به امنیت شغلی هستند.

اتحادیه متال اعلام کرد کـه ۱۲ هزار و ۳۰۰ کارمند در ۱۷ ساختمان و تأسیسات روز جمعه دست از کار کشیدند و به اعتصاب برنامه‌ریزی شده پیوستند.بزرگ‌ترین اتحادیه کارگری آلمان خواهان افزایش ۵ درصدی دستمزدها شده است. این در حالی است که کارفرمایان پیشنهاد کرده‌اند که در ۲۰ ماه نخست هیچ‌گونه افزایش دائمی دستمزدی اعمال نشود و از ژوئیه ۲۰۲۸ (تیر ۱۴۰۷)دستمزدها ۱.۳ درصد افزایش یابد.

بی‌اعتنایی کیم جونگ اون به ترامپ
پیونگ یانگ، نامه کاخ سفید را دور انداخت

روزنامه وال‌استریت‌ژورنال در گزارشی با اشاره به عدم تمایل رهبر کره‌شمالی برای دیدار با رئیس‌جمهور آمریکا فاش کرد، مقام‌های کاخ‌سفید در اقدامی عجیب و مضحک تلاش کردند نامه ترامپ را به روش‌های مختلف به دست دیپلمات‌های کره‌شمالی در نیویورک بدهند که این مأموریت هم با شکست مواجه شده است!

ترامپ که طی دو سال گذشته از ریاست‌جمهوری خود هیچ دستاوردی نداشته و با شکست در مقابل ایران نیز حسابی تحقیر شده است، تلاش دارد با برگزاری دیدارهای دیپلماتیک با سران کشورها اندکی از بار این تحقیر را کم کند؛ دیدار سه‌جانبه وی با پوتین و شی جین پینگ رؤسای‌جمهور روسیه و چین را می‌توان در این راستا ارزیابی کرد. وی طی ماه‌های گذشته علاقه زایدالوصفی نیز از خود برای دیدار با رهبر کره‌شمالی نشان داده است. دونالد ترامپ سال گذشته تلاش کرد از طریق خطوط ارتباطی رسمی با «کیم جونگ اون» تماس بگیرد، اما رهبر کره‌شمالی پاسخی نداد. رئیس‌جمهور آمریکا در ادامه تصمیم گرفت نامه‌ای برای کیم ارسال کند؛ اما رساندن این نامه به دست رهبر کره‌شمالی نیز به مأموریتی دشوار تبدیل شد.

روزنامه وال‌استریت‌ژورنال با افشای این مأموریت نوشته است، مقام‌های کاخ‌سفید طرحی ترتیب دادند تا گروهی مقابل دفتر نمایندگی دائم کره‌شمالی در سازمان ملل در نیویورک منتظر بمانند و هنگام عبور یکی از دیپلمات‌های این کشور، نامه را به دست او برسانند. این گروه سرانجام موفق شد نامه را تحویل دهد، اما ماجرا به همین‌جا ختم نشد؛ دیپلمات کره‌شمالی در یکی از نشست‌های سازمان ملل، نامه را بدون آنکه باز کند، مقابل نماینده آمریکا روی میز انداخت!

به گزارش فارس به نقل از وال‌استریت‌ژورنال، این اتفاق در شرایطی رخ داد که ترامپ در دوره نخست ریاست‌جمهوری خود رابطه‌ای نزدیک با کیم برقرار کرده و حتی از «رابطه ویژه» میان خود و رهبر کره‌شمالی سخن گفته بود. دوطرف در آن دوره سه‌بار با یکدیگر دیدار کردند و خلع سلاح هسته‌ای کره‌شمالی محور اصلی مذاکرات‌شان بود. تلاش تازه ترامپ برای دیدار با کیم در جریان سفر اخیرش به آسیا نیز به نتیجه نرسید. دوطرف احتمال برگزاری مذاکرات حضوری را بررسی کردند، اما کیم شروطی مطرح کرد که آمریکا حاضر به پذیرش آنها نبود.

بر اساس این گزارش از زمان آخرین دیدار ترامپ و کیم در سال ۲۰۱۹، توان هسته‌ای پیونگ‌یانگ افزایش چشمگیری داشته است. برآوردها نشان می‌دهد شمار کلاهک‌های هسته‌ای این کشور از حدود ۲۰ تا ۳۰ کلاهک به نزدیک ۶۰ کلاهک رسیده است. کره‌شمالی همچنین موشک‌های بالستیک قاره‌پیمای سوخت جامد در اختیار دارد که قادرند خاک آمریکا را هدف قرار دهند. این موشک‌ها برخلاف نمونه‌های قدیمی‌تر، می‌توانند از پیش سوخت‌گیری شده و از روی خودروهای متحرک پرتاب شوند؛ قابلیتی که شناسایی و انهدام آنها را دشوارتر می‌کند. کیم جونگ اون اکنون خواهان آن است که آمریکا، کره‌شمالی را به‌عنوان یک قدرت هسته‌ای به رسمیت بشناسد. او در سخنرانی ماه فوریه(اسفند ۱۴۰۴) اعلام کرد واشنگتن می‌تواند با پذیرش برنامه هسته‌ای پیونگ‌یانگ به همزیستی مسالمت‌آمیز برسد یا با «رویارویی ابدی» مواجه شود.

پشتوانه تازه کیم در برابر آمریکا

این گزارش در ادامه می‌افزاید نزدیکی کره‌شمالی به روسیه یکی از عوامل مهم تقویت موقعیت این کشور در برابر فشارهای غرب بوده است. پیونگ‌یانگ پس از آغاز جنگ اوکراین به یکی از حامیان مسکو تبدیل شد و ارسال موشک و گلوله‌های توپخانه‌ای کره‌شمالی به روسیه گزارش شده است. پوتین و کیم در سال ۲۰۲۳ دیدار کردند و روسیه وعده کمک به توسعه برنامه ماهواره‌ای کره‌شمالی را داد. یک سال بعد نیز دو کشور پیمان دفاعی متقابلی امضا کردند که بر اساس آن، در صورت حمله به یکی از طرفین، طرف دیگر متعهد به ارائه کمک خواهد بود. این توافق زمینه اعزام نیروهای کره‌شمالی به روسیه را نیز فراهم کرد. حمایت روسیه و تغییر رویکرد چین در قبال برنامه هسته‌ای پیونگ‌یانگ، فشارهای بین‌المللی بر این کشور را کاهش داده است. اقتصاد کره‌شمالی نیز سال گذشته ۳.۵ درصد رشد کرد؛ سومین سال متوالی که رشد اقتصادی این کشور از سه درصد فراتر رفت.گزارش وال‌استریت‌ژورنال همچنین به سرقت‌های گسترده رمزارزی به‌عنوان یکی دیگر از منابع تقویت اقتصادی کره‌شمالی اشاره می‌کند. به ادعای این گزارش، پیونگ‌یانگ در یکی از بزرگ‌ترین سرقت‌های تاریخ رمزارزها، بیش از ۶ میلیارد دلار از صرافی بایننس سرقت کرده است.

رأی دیوان بین‌المللی دادگستری علیه میانمار صهیونیست‌ها را به تکاپو انداخت

روزنامه عبری «یدیعوت آحارونوت» ضمن پرداختن به رأی دیوان بین‌المللی دادگستری علیه نسل‌کشی ارتش میانمار که طی آن هزاران مسلمان میانماری قتل‌عام شده یا مورد تجاوز قرار گرفته‌اند، نوشت: ممکن است این دیوان مجدداً سراغ رژیم صهیونیستی بیاید!

پنج‌شنبه گذشته بود که اعلام شد دیوان بین‌المللی دادگستری پس از شکایت «گامبیا»، به پرونده کثیف میانمار در موضوع نسل‌کشی ورود کرده و این کشور را که رهبرش برنده جایزه صلح نوبل است! به نسل‌کشی و جنایت علیه مسلمانان میانمار محکوم کرد. دیوان بین‌المللی یافته‌های خود درباره جنایات نیروهای امنیتی میانمار علیه مسلمانان میانماری را نیز منتشر کرد؛ جنایاتی که شامل قتل هزاران غیرنظامی، خشونت جنسی و آتش‌زدن خانه‌های مسلمان مظلوم در جریان عملیات نظامی سال ۲۰۱۷ بوده است. بر اساس شواهد مطرح‌شده در جریان رسیدگی قضائی، نیروهای نظامی میانمار چیزی بالغ بر ۱۰ هزار نفر را کشته و نزدیک به ۴۰ درصد از روستاهای مسلمان‌نشین منطقه آراکان را نیز ویران کرده‌اند. یوجی ایوازاوا، رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری، در کاخ صلح لاهه، یافته‌های مربوط به این خشونت‌ها را رسماً اعلام کرد. حملات ارتش میانمار در مرداد ۱۳۹۶، موجی از وحشت و آوارگی به راه انداخت و صدها هزار مسلمان روهینگیا را ناچار کرد برای نجات جان خود از مرز عبور کرده و به بنگلادش پناه ببرند.

حالا روزنامه عبری «یدیعوت آحارونوت» می‌گوید نگران است دیوان بین‌المللی دادگستری مجدداً سراغ رژیم صهیونیستی بیاید؛ چرا که این رژیم هزاران نفر را در غزه و لبنان قتل‌عام کرده است. به گزارش خبرگزاری صداوسیما، این رسانه عبری نوشته است، در پی رأی دیوان بین‌المللی دادگستری درباره ارتکاب میانمار به جنایت نسل‌کشی علیه مسلمانان روهینگیا، نگرانی درباره احتمال تکرار رأی مشابه درباره این رژیم تشدید شده است. بر اساس این گزارش، صهیونیست‌ها نگرانند این تصمیم به یک سابقه حقوقی مهم تبدیل شود و روی پرونده شکایت آفریقای جنوبی علیه تل‌آویو تأثیر بگذارد. در دادگاه میانمار تصاویر ماهواره‌ای از تخریب خانه‌ها و زیرساخت‌ها و همچنین آوارگی جمعیت به عنوان شواهدی از ارتکاب نسل‌کشی در نظر گرفته شده است.

در گزارش این رسانه عبری همچنین آمده است که، احکام قبلی تأکید بیشتری بر شناسایی الگوی خاصی از رفتار داشتند که از آن می‌توان نیت نسل‌کشی را استنباط کرد. اما حکم جدید، بررسی گسترده‌تری از شواهد کلی را مبنا قرار می‌دهد و این سبب نگرانی صهیونیست‌ها برای ایجاد رویه‌ای قضائی علیه آنها شده است. گفتنی است نتانیاهو و بسیاری از سران نظامی و امنیتی این رژیم آپارتاید، از سوی دادگاه‌های بین‌المللی تحت تعقیب قرار دارند.

وال‌استریت‌ژورنال از پرونده اپستین می‌گوید
ترامپ از وزیر فاسدش ۲۵ میلیون دلار گرفت برکنارش نکرد!

وال‌استریت‌ژورنال در گزارشی فاش کرد که وزیر بازرگانی ترامپ پس از برملا شدن ارتباطش با جزیره فحشای اپستین با پرداخت میلیون‌ها دلار رشوه به ترامپ از خطر برکناری فرار کرده است.

پرونده جزیره فحشای اپستین همچنان موضوع اخبار و گزارش‌های رسانه‌های آمریکایی قرار دارد. قبل از انتخابات میان‌دوره‌ای، دموکرات‌ها با افشای گوشه جدیدی از حضور ترامپ در این پرونده تلاش کردند تا مانع پیروزی حزب جمهوری‌خواه در انتخابات شوند. دموکرات‌های کمیته قضائی مجلس نمایندگان آمریکا گزارشی را منتشر کردند که نشان می‌داد ترامپ در حضور جفری اپستین و در جزیره فحشای وی، دست‌کم به ۵ زن تجاوز کرده است. گزارش منتشرشده کمیته قضائی مجلس نمایندگان نشان می‌داد که علاوه‌بر زنانی که ترامپ را به تعرض و تجاوز محکوم کرده‌اند، ۵ زن دیگر نیز اعلام کرده‌اند که جفری اپستین به‌دنبال قاچاق جنسی این زنان برای ترامپ بوده است. پیش‌تر نیویورک‌تایمز نیز نوشته بود که در بیش از ۵ هزار و ۳۰۰ پرونده مربوط به «اپستین»، بیش از ۳۸ هزار ارجاع به دونالد ترامپ، همسرش و باشگاه «مارالاگو» در فلوریدا داده شده است. به‌دنبال این گزارش‌ها نیویورک‌تایمز هفته گذشته از قول یک کارشناس پزشکی قانونی فاش کرد که جفری اپستین سال ۲۰۱۹ در زندان خودکشی نکرده بلکه کشته شده است.

افشاگری جدید

وال‌استریت‌ژورنال هم در یک افشاگری جدید گزارش داد دونالد ترامپ پس از آنکه «هاوارد لوتنیک» وزیر بازرگانی دولت وی به سفرش به جزیره جفری اپستین اذعان کرد، به فکر برکناری وی افتاد؛ اما پس از رشوه ۲۵ میلیون دلاری او به کتابخانه ریاست‌جمهوری، از برکناری وی صرف‌نظر کرد. به گزارش فارس، وال‌استریت‌ژورنال در گزارش خود نوشته است: دونالد ترامپ در اوایل سال جاری میلادی، پس از اعتراف هاوارد لوتنیک به سفر به جزیره شخصی جفری اپستین، مجرم جنسی آمریکایی، تا آستانه برکناری وزیر بازرگانی دولت خود پیش رفت. بر اساس این گزارش، لوتنیک پس از اقرار به این سفر، مبلغ ۲۵ میلیون دلار به کتابخانه ریاست‌جمهوری ترامپ رشوه داد و پس از آن، رئیس‌جمهور آمریکا دیگر بحث جایگزینی او را مطرح نکرد. وال‌استریت‌ژورنال این روایت را به نقل از افراد مطلع از موضوع منتشر کرده و نوشته است که این کمک مالی پیش‌تر در کتاب «تغییر رژیم» نیز گزارش شده بود. بر اساس این گزارش، لوتنیک در فوریه ۲۰۲۶ (دی ۱۴۰۴) و در جریان جلسه استماع سنا تأیید کرد که در سال ۲۰۱۲ به همراه همسر و فرزندانش برای صرف ناهار به جزیره اپستین رفته است؛ موضوعی که با اظهارات قبلی او درباره قطع ارتباط با این مجرم جنسی در سال ۲۰۰۵ در تضاد قرار داشت.

کیهان

روزنامه صبح

صاحب امتیاز: شرکت چاپ و انتشارات کیهان (مؤسسه کیهان)

مدیر مسئول و سردبیر: حسین شریعتمداری

تلفن: ۳۵۲۰۰ و ۹-۳۳۱۱۰۲۵۱

کیهان و خوانندگان۳ تا ۶ عصر: ۳۳۱۱۰۰۶۵

ارتباط با ما در پیام‌رسان‌های ایتا و بله:

@kayhannewspaper

صفحات وب: www.kayhan.ir

کد پستی: ۱۱۴۴۸۳۱۵۹۹

صندوق پستی: ۱۱۱۵۵/۳۶۳۱

تهران - خیابان فردوسی کوچه شهید شاهچراغی